

*Señoras y señores, con ustedes la España (léase Europa, si les viene en gana) de las **Regiones**. La regió d'íbarra, la regió de Camps, la regió de Maragall. És igual. Les regions que tornen, que fan forat, que ens fan forat. De tot això, em gràcia que es pose de moda la cunya (= *peça de la forma de sabater, consistent en un tros de fusta quasi piramidal, movable, situat a la part superior de la forma i que serveix per a estrènyer més o menys l'estaqueta*), la cunya, dic, de “*debate territorial*”.*

“Territorial”, que no sona fort, que és més asèptic, equidistant. Això voldrien que quedara, dels pobles, de les nacions, que quedaren molts territoris, moltíssims, però solament territoris. I les terres dels territoris. I gent, molta gent, però solament gent. Gent dispersa com una polseguera. Ocupables i rendibles, evidentment.